

Fra: Kåre Johansson <kajohan@online.no>
Sendt: tirsdag 13. oktober 2020 16:02
Til: KR-Postmottak
Emne: Høring - frivillighet i Den norske kirke

Som vanlig for høringsnotater er det så mange ord at fornuften har lett for å forsvinne i tåkehavet. Jeg sitter med et sterkt inntrykk av at dette er skrevet av og for byråkrater, ikke menige medlemmer av kirken som er eller kunne blitt frivillige.

Utfordringen med å få personer til å delta skyldes ofte redselen for å påta seg for mye. Som mangeårig medlem av sokneråd ser jeg at innstillingen varierer veldig mellom sokn avhengig av tradisjoner. Hos oss kan 20-30 personer stille opp for å fli kirkegården etter vinteren, andre steder er det umulig å få noen. Likevel har vi store problemer med å få medlemmer til sokneråd hver gang det er valg. De er redd det blir for mye arbeid.

Et av de viktigste punktene her er å begrense innsatsen til spesifikke områder/punkter for den enkelte eller grupper. Redselen for å få for mye arbeid er sterk hos de fleste. Det andre som er vesentlig er at byråkratiet gjennom prost og biskop ofte fører til mismot og tretthet hos frivillige siden de fleste negative kommentarer kommer fra disse, ofte uten at de har satt seg inn i sakene. Trening er et godt verktøy for å få frivillige til å gi opp.

Prioriteringen i saken må være å finne et enkelt og fleksibelt opplegg som sokn/fellesråd kan tilpasse lokalt uten overformynderi fra prost og biskop. Det kan ikke være behov for lange forklaringer eller utredninger da disse ikke blir lest, hverken av de fleste frivillige eller ansatte. Erfaring fra industrien er at alt over et par sider har en tendens til å bli arkivert og glemt av alle som ikke er utpregete byråkrater.

Hilsen

Kåre Johansson